

Halla Halla

– NazlıKaragöz · 02 Eylül 2009

Ben hala ufacık kız çocuğum
Saçlarım sarı lüle
Minicik ellerim yumuk yumuk
Tenimde süt kokusu
Evimizin en küçüğü
Babamın gözbebeği, annemin kuzusu

Neden buyda heykeş hüzünlü yazıyoy
Bebişlerinizi mi aldılar, misketlerinizi mi
Yoksa bayonlarınız mı uçtu
Oyuncaklay neyde
Zormuş büyük olmak öyle diyoyay
Dünya yalanmış... Halla halla

Kalbiniz niye ağrıyo ki gözyaşından
Oysa ben aylayken bile hiç kalbim acımaş ki
Düşdüğümde dizlerim acıyo uf oluyo
Ellerimdir kanıyov
Sevgili deyince içleri yayıyomuş
ee sevgili sevgi vermez mi niye böyle ki
Halla halla....

Herkeş benim yeyimde olmak istiyo
Diyola ki en güzel zamanımmış
Anlamıyoyum....
Bide o paya dedikleri hani beş beş vaya
Hani ben şekey , çitoş , şakis alırken bakkal amcaya veriyom ya heh o işte
Herkeş niye onun için kavga ediyoy ki anlamıyom halla halla
Kokuyom büyümekden

Dün babam dedi ki
Gelecekde vatan bana emanetmiş
"Sahip çıkacaksın, koruyacaksın yurdunu
Atanın izinden gidecek, Türklüğünden onur duyacaksın, Müsluman olduğunı unutmayacaksın.
Belki de geleceğin cumhurbaşkanı veya doktoruymuşum hayat kurtaran" öle diyo

Ama ben bilemem ki
Öğretiyler değil mi
Daha küçücüğüm başedemem
Koykuyoyum büyümekden...
Topitop deyiymiş dünya
Halla halla.

7 yaşındayken benim dünyam böyleydi
Neşe dolmalı minik insanlar şimdi ve gelecekte. Kaygısız bir dünya bırakmalıyız.

Keşke şekerden olsa hala kavgalarımız, uçup giden hayallerimiz değilde balonlarımız olsa...
23 nisanlarda folklor kolunda olsaydım hala, pisi pisi giyseydım ayaklarıma
Hatırlıyorum yavaş büyü demişdi babam.. Büyüdüğümde imzamın konuşulmasını isterdi...

İmza: Nazlı TOLUN